

عنوان مقاله:

مجوززدایی به مثابه مقررات زدایی: تحلیل مفهومی مقررات زدایی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه مجلس و راهبرد، دوره 27، شماره 104 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

احمد مرکزالمیری - عضو هیئت علمی مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی

خلاصه مقاله:

صدور مجوزها به عنوان یکی از موانع اصلی کسب وکارها مطرح شده است. آنچه این مقاله بر آن متمرکز است، ضرورت تفکیک بین «مقررات زدایی» به معنای عام، از «مجوززدایی» به معنای خاص است. با وجود اینکه «مجوززدایی»، بخشی از «مقررات زدایی» محسوب می شود و درواقع، مجوززدایی پیش نیاز مقررات زدایی محسوب می شود، اما حذف یا لغو قوانین و مقررات محل و مزاحم تولید و کسب وکار را باید از حذف مجوزهای دست وپاگیر و محل برای کسب وکار، تفکیک کرد. مقوله مقررات زدایی، نیازمند ورود جدی مجلس و دولت برای شناسایی قوانین و مقررات محل و مزاحم و به ویژه انجام فرایندها و رویه های «تدوین و تنقیح قوانین و مقررات» و «ارزیابی تاثیرات قوانین و مقررات» است. اما مقوله مجوززدایی، به طور خاص نیازمند ورود دولت از طریق نهادی ستادی و عالی و همچنین هر یک از وزارتخانه ها برای لغو و حذف مجوزهای دست وپاگیر، رویه های ضدرقابتی و رفتارهای محل محیط کسب وکار است. برخلاف شناسایی و حذف قوانین و مقررات محل کسب وکار، مجوززدایی با توجه به مختصات بوروکراسی امروز ایران، مستلزم اصلاح رویه ها و ترتیبات نظام اداری است که بسیاری از آنها، ناشی از رفتارهای خلاف قوانین و مقررات و خودسرانه و بی نیاز از اقدام های تقنینی است. توجه بیش از حد به نظام قانونی و تصویب مکرر قوانین و مقررات، سوای آنکه به پدیده آسیب رسان تورم قوانین انجامیده است، سبب نادیده انگاشتن ضعف ها و نقصان های نظام بوروکراسی شده است.

کلمات کلیدی:

مقررات زدایی، مقررات گذاری، مجوززدایی، محیط کسب وکار، اصل چهل وچهارم قانون اساسی، بوروکراسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208988>

